

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISDÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM: Előfizetési felhívás. — A kis és nagyárusok egyesülete. — T. előfizetőinkhöz. — Tárca: Két requisitívó. — Vegyesek — T. vidéki olvasóinkhoz. — Pénzügy.
— Nyílt-tér. — Hírdetések.

Előfizetési felhívás!

Mult számunkkal a 1/2 évi előfizetések lejárván, tisztelettel kérjük t. olvasóinkat, hogy az új előfizetési összeget hozzánk juttatni sziveskedjenek.

Hogy az előfizetési összeg beküldése kényelmesebben legyen eszközölhető, jelen számunkhoz postautalványokat mellékelünk, kérvén t. előfizetőinket, hogy minél előbb ujtsák meg előfizetésüket, nehogy a lap szétküldése megszakítást szenvedjen.

Lapunk legközelebbi és következő számai igen fontos, az árusokra nézve nagy horderejű közleményeket fognak tartalmazni.

Az előfizetési díj:

félévre 2 frt 50 kr.,

mely összeget posta-utalvány felhasználásával beküldeni kérünk.

A Dohányárusok Közlönye

kiadóhivatala.

Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.

TÁRCZA.

Két requisitívó.

Irta: dombovári Schulhof G. R.
(Folytatás és vége.)

Ennek a riadónak leírhatatlan hatása van a kedélyekre. Pláne, ha a szesz anélkül is kissé folizgatta az ember vérért. S most tessék elképzelni az éj komor sötétségét, melyet nem képes megvilágítani a sűrű felhőkön át halványan átszivárgó holdfény.

Ló és ember ész nélkül kapkod ide-oda. Legénység eszeveszetten szalad a nyergek után, hogy sietve illeszse fel a gondjára bízott állat hátára. Az egész tábor ilyenkor inkább hasonlít egy fejeletlenül cigánybandához, mint bármi máshoz, — kivált, minthogy a följobbalók is elvesztették az eszüket. Mindenütt csak hirtelenkedés, türelmetlenség s káromkodás.

Csak a derék őrnagy áll nyugodtan az immáron meggyújtott egyetlen petróleumlámpás előtt s szíjja phlegmaticusan finom Londreseit hosszú borostyánszipkájából.

Ebben a zürzavarban történt, hogy utólért a végzet. Talismánom elveszett. Ez volt a legméltóbb büntetése szőszegéseimnek.

A nagy zürzavarban ugyanis, míg inasomat a táborhelylyel szemben lévő korcsmába

A kis és nagyárusok egyesülete.

Körülbelül két éve, hogy e helyütt foglalkoztunk ezen témával, akkor azonban az okozott fejtörést, hogy a kisárusok nem kívántak a nagyárusokkal, viszont a nagyárusok a kisárusokkal egyesülni. Így aztán nem volt egyéb hátra, minthogy külön a kis és külön a nagyárusok alakítsanak egyesületet, mely mint egy nagy testület mindenkor, minden ügyhöz hozzájárjon.

Ezen eszménk is abba maradt, miután a nagyárusok oly érthetetlen indolentiát tanúsítottak ez ügygyel szemben és az egész ügyet, a mi nyakunkban hagyta, mindamellett, hogy az ügy mindenütt lelkes hívekre akadt. Mi azonban csakis publicisztikai segítségünket adhatjuk ez ügynek. A mi a kisárusok egyesületét illeti, ott is a vezérő kéz hiányzott. Számtalan kérdő és buzdító levél tanuskodik a mellett, hogy ez ügy sok és lelkes hívőre akadna, ha életbe lépne. Mindaddig tehát hiányzott a nagy- és kisárusok vezetője, és szervezője. Nem csoda tehát, ha az ügy abba ma-

radt, elaludt s várták, míg mi azt újra életbe hoztuk.

Igy volt az mindig. Mi minden lehetőt kíséreltünk ez ügyben, miután nézetünk szerint ez ügy annyira szükséges, hogy azt elaltatni, agyon hallgatni nem lehet s másrészt nem szorult oly nagymérvű agitációra, még oly lap részéről sem, mely, mint általános ismeretes, csupán a nagy- és kisárusok érdekeit védi és mozditja elő. Most nyugodtan megvárhatnók azon időpontot, a mikor ez ügy annyira szükségessé lesz, hogy teljesen magától fogna létre jönni. Mert ennek be kell következnie, arról meg vagyunk győződve. Baj lenne, ha ezen szükség csak akkor állna be, a mikor már több serelmes intézkedéssel állunk szemben, a mikor mindazon csofos rendelet, a melyet Ausztriában alkalmaznak ki, nálunk is meghonosult.

Ennyire azonban ne kerüljön a dolog. Ismételten emlékezetébe hozzuk mindenkinek ez ügyet s mindenki gondolkozzék ez ügyről azzal a komolysággal, melyet az méltán megérdemel. Mindazok, kik belátták az ügy hasznos-

szalasztottam a czech kifizetése céljából, — kénytelen voltam önmagam látni hozzá »Lakk«-om (igy hívták a lovat) fölnyergelésére. Így történt, hogy tévedésből nem az ő nyerge, hanem a mellette lévő végtelen nagy hasú Herczeg-nek nyerge került kezem ügyébe. De én ezt persze észre sem vettem, csak akkor, a mikor már elindultunk s én keserűen tapasztaltam, hogy a nyereg mozog alattam. Leszálltam, hogy meghuzzam a hevedert, de oh! ezer millió kartács és bomba! A hevedert nem lehetett meghúzni, anélkül is az utolsó lyukban volt. A Herczeg lónál mindig az elsőbe kellett beszíjjazni, akkora hasa volt néki. Minthogy pedig az őrnagy trombitása által »haptácht« jelet fúvatott, a mely tudvalevőleg azt jelenti, hogy mindenki a forsriftos ülésben lovagoljon, szó nélkül, kifeszített mellel, meg sem moczszanva, — nem tehettem egyebet, mint úgy, a hogy tudtam felszálltam a gyebére s részint a balanceal, részint térdszorítással iparkodtam magam a leeséstől s az ebből keletkezőt agyontiportastól megmenteni.

Ugyancsak ekkor tapasztaltam, hogy pipám eltűnt.

Talisman nélküli életem kezdete tehát nem valami nagyon biztató ámnennel végződött.

Azóta 3 év telt el. Elnyeltem a tudori oklevelet s a belügyminiszteriumban egy szerény állást.

Lassanként megszoktam ezt a pipa né küli életet. Különösen, miután egy tisztelóm egy sereg szebbnél-szebb csibukkal lepott meg. Most már bátran tölthetem a hosszúra vágott török dohányt az öblös tajtékkazánba: ha ebéd vagy vacsora utáni sietám alkalmával újságot olvasni vonultam a kályha mellé, különösen, miután a nem pipálásra tett ígéretem nem vonatkozott a csibukolásra s anélkül is csak az utczán való pipálásra.

Ezen 3 év a lázas munkának volt ideje. Szakosztályomnak túlterheltsége következtében csak a harmadik év végén mehettem szabadságra. Akkor is csak két hétre.

Vége teljesíthettem régi óhajomat. Egy Egy titkos vagy ellenállhatatlan erővel vonzott dél felé. Szabadságom második napján Szenovácson voltam. Hosszu, fárasztó út volt ez. Barscon körösztil csak Pakráziót lehet vasuton menni s onnan sok órai kocsiuton Gradiskán körösztil Szenovácra. Gradiskán ki sem szálltam, mikor a lovakat megittatták.

Egyetlen kísérom a kocsis csak szerbül beszélt, miért is hiába kérdezősködtem volna nála.

ságát, fogjanak ismét hozzá a terv kivételéhez. A kis- és nagyárusok külön egyesülése most nem lehet vita tárgya. Mindenek előtt gondoljuk meg, hogy nem az alak, a mód, a név az, hanem maga az ügy, mely pártolást keres. Hisz arról van szó, hogy az elárusítás terén található hiányokat pótolják s a hibákat jóvá tegyék. Mindezt csak akkor érhetjük el, ha eltekintünk minden kicsinyességtől és egyesült erővel támogatjuk a közös ügyet.

Ismét a kiállítási tőzsdéről.

Immár csak 9 hó választ el bennünket azon időponttól, hogy a kiállítási hivatalosan megújítsák. Ezen idő azonban korántsem elegendő arra, hogy egy oly nagy kereskedelmi ág, mint a dohány- és szivarárulás teljesen kiterjeszkedhesék. Azért nagyon csodáljuk, hogy ezen ügynek oly csekély fontosságot tulajdonítanak. Ha az utolsó hetekben határozna ez ügyben, akkor bizonyára oly kerekbe kerül, melyek arra cseppet sem alkalmasak. Ha a magy. kir. doh. gyártmányok valóban látványosság számban menjenek, az csak úgy lehetséges, ha a kiállítási dohánytőzsdék iránt nagyobb lesz az érdeklődés.

Ugy látszik azonban, hogy a kincstár ezzel anyagi hasznot is kíván. Mint minden ágnál, úgy itt is azon nezet az uralkodó, mely szerint a lehető legnagyobb haszonra számítanak.

A kiállításnak nem az a célja, hogy a kincstárnak ebből direct haszna legyen, ellenkezőleg nagy pénzáldozatokkal kellene az óhajtott eredményt elérni. Ugy hiszszük az nem jöhet számításba, hogy a kiállítási árus néhány garassal többet keres, mint a többiek, de garantiát kell nyújtania arra nézve, hogy a magy. kir. doh.-gyártmányok hírére ismertté tegye.

Szenováciban a »Fekete hold« szállóba vittem podgyászomat; magam pedig rögtön neki indultam a villa megkeresésére. Ezen alkalommal bámulattal tapasztaltam az európai cultura térhódítását. Annyira megváltozott az egykor oly rozoga falu, hogy alig lehetett felismerni. A nádfedelű omladozó féiben lévő fakunyhók helyét szép, rendes, fehérre meszelt házikók foglalták el. A piszkos, szurtos lakosság helyébe egy tiszta életerős népfaj jött.

Kérdésködni kezdtem a falubelieknek a villa felől, de kérdéseim mind eredménytelenek voltak. Ki sem ismerte vagy legalább nem akarta ismerni az egykor oly viruló szenováci rózsát.

Miután hosszas keresésem hiába való volt, vendéglőm felé mentem, hogy átöltözködjem.

Ebédnél a potrohos vendéglős, ki szintén Magyarországból vándorolt ki, abban a különös megtiszteltetésben részesített, hogy velem együtt fogyasztá el ebédjét.

Szóba hoztam a szempár birtokosát. Kis ideig tartott, míg megértettem a vendéglőssel, hogy kit gondolok. (A család neve ugyanis épen nem ritka azon a vidéken.)

Ennél gazdagrá az ember úgy sem lehet, mert feltehető, hogy a forgalom, ha sok, a kétszerese lesz az 1885-iki kiállítási forgalomnak. Miután pedig a nagy kiadásra is gondolnia kell, mivel ez a fő, azt hittük, hogy semmifele anyagi eredményre a kincstárnak számánia nem kellene. Ennek azonban már most elérkezett az ideje. Tenni kell már valamit ez ügyben. Adják át az egészet egy ismert cégnek, akkor meg fog felelni teljesen a kiállítási doh. áruda hivatásának. Arról tehát szó se legyen, hogy ebből kifolyólag valami anyagi hasznot is húzzon a kincstár. Elég eredmény lesz ugyanis, ha minden dohányos elismeri a magyar kincstár gyártmányainak jóságát, mi egyedül a szakavatott ügyes vezetésnek köszönhető.

T. előfizetőinkhez.

Lapunk célja lévén a dohány- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálni; időnként teljesen a dohányelárusítók érdekeinek szentelni; szerkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárusítási szakmába vágó szóbeli vagy levélbeli megkeresését készséggel elintézzük és kimerítő szaktanácsokkal pontosan szolgálunk.

Felkerjük tehát t. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszról mindenkit biztosíthatunk.

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadót megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utoni orvoslását, szakmabavágó beadványok szerkesztését, stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

Végül a vendéglős a következőt adta tudtomra:

Körülbelül 5 év előtt, mikor a boszniai hadjárat tartott, egy közös hadseregbeli szerkesztő tiszt ment a faluba, hogy a sereg számára szükséges élelmi szereket requirálja. Minthogy a falu népe már előre számított erre az eshetőségre, mert hozzá szokott az ilyenhez a megelőző csapatok folytán, elrejtette mindazt, miről feltehető, hogy a requirálók felhasználhatnák. Így tett az X-i villa lakossága is, melynek fiatal urnője arról volt híres, hogy ritka odaadással ápolta szívbajos anyját s apró testvéreit. Ez a leány híres szépség volt. Egykor nagy házat tartottak s idegenből érkezett kérék is nem egyszer fordultak meg a háznál; de mind kosarat kaptak, mert az anya, ki magyar születésű volt s gyermekeit is ily nevelésben részesíté, okvetlen magyar nevű férjnek szerette volna adni leányát, a leány pedig addig himezett, hámozott, míg egy szép napon s ez épen a requisitio alkalmával történt, az a bizonyos szerkesztőhadnagy, kinek nevét már elfelejtettem, jött a házhoz. Fialat szívek hamar fölmelegednek egymásért. Így történt ezekkel is, — legalább

V e g y e s e k.

A dohánycsempészek ellen. Az államvasutak igazgatósága újabb időben gyakran tapasztalta, hogy daczára a tilalomnak, egyes közegei idegen dohánygyárak gyártmányait közvetítik. Minthogy ez a dohánycsempészet kihágását képezi, az igazgatóság összes alkalmazottait most rendeltileg figyelmeztette, hogy akit ilyen üzelen rajtaérnek, a legszigorubbán meg fogják büntetni.

Reform az adóügyosztályban. Az adó- és illetőségi ügyosztályban szükségessé vált — a helyesebb ügyvitel érdekében néhány újítás behozatala. Ezekre vonatkozólag Némegy Jenő tanácsjegyző javaslatot terjesztett be a polgármesterhez. A javaslat egyik része az, hogy a manipulációs teendőket vegyék el az adóügyosztálytól és ruházzák az adószámvitelre át. Az átíratási díjakra vonatkozólag azt javasolja, hogy kellő ellenőrzést létesítsenek, mert ma ezeket a számvevődség veti ki, őket pedig senki sem ellenőrzi, sőt az átíratásra vonatkozó végzések a mai kezelés mellett el is veszhetnek s akkor az átíratási díj nem is követelhető. Az illetőségi ügyosztályra nézve azt javasolja, hogy az adóösszeírás alapján illetőségi katasztert állítsanak föl és a fővárosban megtelepülő nem adózókat illetőleg, a bejelentő hivatal szerezze be az adatokat, hogy ezek alapján meg lehessen akadályozni a proletárok tömeges letelepedését.

Kincstári arany a jegybanknál. A magyar és osztrák kormány a múlt héten ismét 7 millió frt aranyat deponált az osztrák-magyar banknál, még pedig a magyar kormány 2¹/₁₀ és az osztrák kormány 4⁹/₁₀ millió frtot. Ez összeg nagyobb része ellenében a bank bankjegyeket szolgáltatott át az államjegyek beváltására, de a két kormány követelése 2,844,000 frt. Eddig a két kincstár összesen 110,641,000 forint aranyat deponált a jegybanknál, mely összeg fejében a bank Magyarország és Ausztria kormányainak 107,797,000 frt (34,255,000 frt ezüst és 73,542,000 bankjegy) adott át az államjegyek beváltására.

Pénzhamisítók. Néhány nappal ezelőtt megírtuk, hogy az újpesti rendőrkapitányság Diószegi Kálmán gépész feleségét letartóztatta, mert kiderítette róla, hogy két hamis egykoronást és két hamis ezüstforintosokat hozott forgalomba. Ma délután letartóztatták az asszony zinkostársait is férje és Diezda János személyében. Diószegi Kálmán a kihallgatáskor megvallotta, hogy a hamis pénz ő csinálta és azt erősítette, hogy

a leány tüstént belebolondult a fiatal emberbe, olyannyira, hogy egy évvel később, midőn már szívbajos anyja elköltözött a más világra s a gyermekeket valamely távoli rokon vette magához, — megmérgezte magát*.

«S nem tetszik tudni, mi lett a villából?» kérdém a vendéglőstömöt.

«Annak a története még sokkal egyszerűbb. Miután a gyermekek a távoli rokonhoz kerültek s a hitelezők már nem akartak várni, hát dobra került. A legtoóbbet ajánló vevő, — egy kőbányai disznókereskedő megvette, aztán lebontatta. S minthogy spekulatív szándékkal vette meg, nem építettett helyébe semmi mást, hanem vár, míg a föld érteke a vételár kétszeresére emelkedik s aztán eladja».

Ez az én második requisitio története — fejezé be a mondókáját a szolgabíró.

Aztán pedig markos öklével dühösen csapott a fostetlen fenyőfa asztalra s hirtelen eltávozott, magára hagyván doktor barátját az elhagyott tanyán . . .

a gépformát használat után a Dunába dobta, Mindahármát átadják holnap a királyi ügyészségnek.

Az ezredéves történeti díszmenet. Vágó Pál nagyszabásu terve, a milléniumi díszmenet érdekében lelkes nyílt levelet küldött a milléniumi országos bizottságnak, melyben azt arra kéri, vegye föl a tervezett díszmenetet az ezredéves ünnepség programjába. Vágó kiemeli, hogy a kiállítás s annak demonstrálása, hogy iparosaink európai színvonalra emelkednek, nem lehet egyetlen s befejező ünnepe az ezredéves ünnepnek. Tartozunk magunknak és a világ felzaklatott kíváncsiságának azzal, hogy az ezredéves ünnepet a legnagyobb önfeláldozással tegyük magunkévá azzal, hogy bemutassuk egykori nagyságunkat, történetünket az érdeklődő külföld és az élő nemzedék szeme előtt. A nálunk eddig szokásos ünnepi meneteknek, a bandériumoknak nem volt más céljuk, csak a szem gyönyörködtetése, míg a történeti díszmenet kulturisztóriai és nagy nemzeti hivatást fog teljesíteni. A feladat nagyságával szemben eltérül minden anyagi támogatás, egyedül a nemzet lelkesedése, a kormány és a társadalom erkölcsi támogatása tudja megteremteni. Azonfölül, hogy hazafias áldozatkészség és munkásság 370.000 forintot rakott össze a munkálatok megkezdésére, elkerülhetetlen, hogy a menet túlnyomó részben toborzás útján állíttassék ki. Vágó tervét a vidékek lokálpatriotizmusára építette. A menet előkelőségeit a főurak, a köznemest a középosztály adná, az egyes vidékek pedig a csoportokat. A Jászság adná a jazig-csapatot, a kunok a kunt, az alföldről lehet toborzani a hunokat, a palócok közül az avarokat, Zemplén, Borsod, Szabolesből a honfoglaló magyarokat, Hungári csapatját kiállíttaná a főváros stb. A diszkocsik, jelvények, fegyverek az adminisztráció költségei, a művészi munkák díjazása a megszerzett pénzalapot terhelné és emésztené föl. I.e ez a pénz nem elegendő, ezenkívül az ország lakosságából ezerötszáz olyan délczeg férfira és hölgyre van szükség, ki saját költségén állítaná ki ruháját, több főurat, ki szolgálja egy-egy csoportot alkotná és egy huszárezredre, melyet a vállalat szerelne föl. Vágónak munkájában számos művész munkatársa van. Ezek: Eisenhut Ferenc, festő-orientalista, Gyárfás Jenő, a magyar műtörténet ismerője, Nemes Mihály, a magyar jelmezek ismerője, elejétől legelkessebb híve a vállalatnak Strobl Alajos akadémiai szobrász tanár és mint egy ember áll mögötte a Nemzeti Szalon egyesület, mely egy országos bizottság kezébe kívánja tenni a toborzás munkáját. Vágó most arra kéri a milléniumi bizottságot, hogy vegye föl a díszmenetet a milléniumi ünnepségek programjába és a toborzás feladatának végzésére küldjön ki egy nagy országos bizottságot. — A

díszmenet színes kartonlapjai már csaknem a jelen századig készen vannak s elfoglalják a városligeti korcsolyacsarnok tágas helyiségeit. A Budapestre készülő külföldi újságíróknak Vágó bemutatja a díszmenet rajzait.

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkérjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dologról, melyről feltételezik, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskednének. Gyártás, eladás, új szivarnemek felett a fogyasztó közönség véleménye; új eladási engedély kapás, szóval minden ezen szakmába vágó tudósításért hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven be- küldhetők.

A beküldők nevét csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kéri, ha titokban akarják tartani, akkor számíthatnak discretiónkra. *A szerkesztőség.*

Pénzügy.

A költségvetés. Lukács pénzügyminiszter a képviselőház mai ülésén terjesztette be a jövő év költségvetési előirányzatát és a múlt év zárszámadásait. Politikai ép úgy, mint pénzügyi körökben a legnagyobb érdeklődéssel tekintettek Lukács pénzügyminiszternek első költségvetése elé, annál inkább, mivel utóbbi időben gyakran oly hírek merültek fel, mintha az államháztartás egyensulya meg volna zavarva. Nos, a mai exposé teljesen megczáfolta mind e híreket, a mennyiben a múlt évi 12.000 forinttal szemben most 77,154 forintnyi fölösleg mutatkozik. Expozejában a miniszter a gazdasági helyzetre vonatkozólag is nagyfontosságú nyilatkozatot tett. A valuta-rendezés kérdésénél a még hátralevő államjegyek bevonását és az ezüstkurans kérdés felvetését hangsúlyozta. A valuta-rendezéssel kapcsolatban a bankkérdésről is megemlékezett. E tekintetben kijelentette, hogy ez iránt az osztrák kormányval már annak idején megindították a tárgyalásokat, melyek bizonyos elvi szempontoknak tisztázá-

sára tényleg vezettek is. Az Ausztriában beállott kormányváltozás következtében azonban, miután az új kormány kötelező nyilatkozatokat nem tehetett, a tárgyalások félbeszakadtak és csak most fogják ezek fonalát újból fölvenni, hogy a kérdést mielőbb megoldhassák. Az Ausztriával fennálló vám- és kereskedelmi szerződés tekintetében a miniszter csak annyit említett, hogy az előkészítő munkálatokat megindították; részletes fejtegetésekbe azonban nem bocsátkozott. A kormány annak idején abban a helyzetben lesz, hogy nézeteit és előterjesztéseit a törvényhozás elé hozza és akkor a törvényhozás lesz hivatva e kérdések fölött dönteni. Végül abbéli meggyőződésének adott kifejezést, hogy államháztartásunk egyensulya, amely ma szilárd alapokon nyugszik, meg lesz óvható és biztosítható a jövőre is.

Szerkesztő: HELTAI NÁNDOR.

NYILT TÉR.

Kerestetnek

a „HEITERE BLÄTTER” részére Eger, Gyöngyös, Sepsí-Szt.-György, Eszék, Fiume, Brassó, Kolozsvár, Maros-Vásárhely városokban elárúsítók.

Magas provízió!

Coulans feltételek és nagy kereslet!

A „Heitere Blätter” kiadóhivatala.

Magy. Gazdasági Bankbizományi

Részv.-Társ.

Budapest, Andrassy-ut 51.

Tisztelettel van szerencsénk a t. cz. közönséget értesíteni, hogy f. é. szeptember hó elsején

bankosztályunk

is megkezdte működését és így minden e szakba vágó ügyletek megkötését elvállaljuk. Különösen ajánljuk intézetünket

tőzsdei műveletek

keresztülvitelére, melyeknek pontos és lelkiismeretét eszközéslet előre is biztosítjuk.

Az igazgatóság.

Az államilag engedélyezett

MAGYAR

OSZTÁLYSORSJÁTÉK

HEINTZE KÁROLY, BUDAPEST, SZERVITA-TÉR 3. SZÁM.

Videki megrendelők kéretnek postadíjért 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért és a sorsolási tudósításért 20 fillért küldeni.

Első huzás 1895. évi október 16-19-ig.

31,499 pénznyeremény

5 Millió 600,000 korona
összértékben.

Legnagyobb
nyeremény a
legkedvezőbb
esetben

EGY MILLIÓ korona

Eredeti sorsjegyek az I. osztály részére:

1 egész	1 fél = $\frac{5}{10}$	1 tízed	1 huszad
40	20	4	2 korona

Ajánl és utánvételt szétkíld

fő-elárúsító

„LA SPECIALITÉ“
„ELYSÉE“

legfinomabb és legjobb valódi francia
szivarkapapírok és szivarkahüvelyek.

VALÓDI

EGYIPTOMI SZIVARKAHÜVELYEK

kaphatók

minden nagyobb és jobb szivartőzsdében.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papír-nagykereske-
désekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZA

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.